

være bevidste Skattesnydere, og man har navnlig været af den Mening, at jeg talte ud fra en Uvillie imod Gaardmandsstanden. I den Anledning vil jeg gerne erindre ærede Medlemmer af Venstre om, hvorledes de har stillet sig overfor de arbejdsløse, hvorledes de stillede sig den Gang, da man her sigtede de arbejdsløse for at misbruge Arbejdsløshedskasserne. Vi husker jo alle den tomme Mappe, som et tidligere æret Medlem, Hr. Harboe, mødte med her i Tinget overfor de arbejdsløse. Kravet om den skarpeste Kontrol er allerede nævnt i Dag i Diskussionen, og jeg som enhver anden Socialdemokrat skal villigt indrømme, at det er rigtigt, at ingen paa uretmæssig Maade skal kunne tilvende sig Arbejdsløshedshjælp. Men saa spørger jeg: Er det ikke akkurat lige saa retfærdigt og rigtigt, at man, naar man har Grund til at mene, at der kan være noget forkert, da kræver den samme Sikkerhed for, at Gaardmændene opgiver deres Indtægter rigtigt, som at man kræver dette af alle andre Samfundsklasser? Jeg tror, at denne Fordring ikke kan mødes med vægtige Modgrunde.

Men hvad der er særlig betænkeligt, er jo dette, at man endogsaa nogle Steder har forsøgt at forsvare de Landbrugere, om hvilke man vidste, at de har opgivet urigtig Formue og derigennem ogsaa urigtig Indtægt. Den højtærede Finansminister betvivlede, at et saadant Forsvar er blevet ført af noget Venstreblad. Jeg skal derfor tillade mig — jeg haaber, den højtærede Formand vil tillade det — at citere et Stykke af „Aalborg Stiftstidende“, hvori der føres et Forsvar. Det hedder her: „Men hvorfor sige Ja og Amen, naar man ikke mener det? Kontorchefen har nemlig slet ikke Ret, naar han betegner Skatte-trægheden som en fra gammel Tid overleveret Sygdom i Folkekarakteren. Ogsaa i gamle, ufrie Dage søgte Landboerne at slippe let for Skatten. Men efter at Folkefriheden er gennemført, har Landboernes Syn paa Samfundet og Samfundspilten ændret sig. De er nu solide Mænd, som vilde sætte en Ære i at udrede, hvad der er ret og rimeligt.“ Der fortsættes saa: „I Stedet for at moralisere skulde Skattepaalæggerne drage Lære af denne Uvillighed hos ellers uangribeligt hæderlige Mænd og forstaa, at de er for langt ude. Hvad man kan bebrejde Landboerne og alle andre for øvrigt ogsaa, er, at de ikke i Praksis gennemfører vor Frihed og vort Selvstyre. Hvorfor tillader vi vedblivende vore offentlige Repræsentanter at vedtage urimelige Skatter, som vi ikke er villige til at betale?“

Det er en direkte Sigtelse til Rigsdagsmænd af Venstre og til den højtærede Finansminister for dette Forhold, som ikke er til at tage fejl af. Men det er ikke det eneste Sted, hvor man har angrebet Hr. Im. Bang, der er den samvittighedsfulde Embedsmand, og søger at forsvare de andre. Jeg har til min store Forbavselse i „Kristeligt Dagblad“ fundet en Artikel om dette Spørgsmaal, hvori der føres et Forsvar for dem, der kaldes Skattesnydere: „Der er først de nuværende kæmpemæssige Skatter. Paa mange hviler de som en knugende Byrde, man gerne vil søge at mindske, og for andre er de saa store, at Vindingen ved Snyderi bliver en Fristelse, man falder for. Og hele vort Skattesystem er i Virkeligheden saa daarligt og uretfærdigt, at man desværre alt for godt kan begrunde det Udtryk, vi mange Gange uden Indsigelse har brugt om det: Det er umoralsk. Der er da intet som helst mærkeligt i, at det ogsaa demoraliserer Skatteyderne. Det modsatte vilde være naturstridigt.“

Imidlertid gaar „Landmandstidende“ endnu meget videre. Det er jo ikke et Blad, som den højtærede Regering i mindste Maade hæfter for, og jeg vil kun citere det for at vise, hvilket Raseri det har vakt, at man ønsker at faa Sagen klart og redeligt oplyst. „Landmandstidende“ skriver: „Vi vil henstille til rette vedkommende — vel i dette Tilfælde Stats- og Finansminister Neergaard — om at give Hr. Bang en alvorlig Advarsel, en kraftig Misbilligelse af den nedværdigende Maade, paa hvilken han har omtalt Landets Hovederhverv.“ Man kan ikke tydeligere udtale Ønsket om at faa standset Hr. Immanuel Bang i hans Virksomhed. Det er mit Haab, at jeg, fordi jeg nu har redet denne Kæphest nogle Gange, efterhaanden har faaet Hesten styrket saadan, at man ikke i Venstre længere endog vover et Forsøg paa at bryde den over. Det var jo betegnende i Dag, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som mange Gange har prøvet paa at knække den for mig, ikke havde andet end et falsk Citat at byde paa.

Endnu skal jeg kun gøre et Par ganske faa Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister. Jeg har spurgt den højtærede Undervisningsminister, hvorledes det efter hans Mening vilde gaa med de Forslag, som er udarbejdet af Skolekommissionen, og jeg maa sige, at jeg har faaet et yderst magert Svar af den højtærede Minister. Man kan ikke tydeligere, end den højtærede Minister har gjort det, vise Regeringens økonomiske Fallit. Regeringen